3

NA SLOVÍČKO

Bellamy jí vysvětlil, jak to bude probíhat, jakmile přijal, že se Charlie stane příštím Hierofantem.

Odehrálo se to v opuštěné strážní věži v Holyoke. To je místo, které slouží jako pevnost členům Kabalu, kterým se přezdívá „masky" a kteří se soustředí na obskurní teorie stínového umění. Byl tam i Malik, zastupující loutkaře –Kabal, jehož členové pomocí svých stínů dokázali ovládat lidi. Stejně tak byla přítomna Vicereine za alternacionisty, kteří dokázali stíny přetvářet– spolu s povahou těch, kteří k nim byli připoutáni. A samozřejmě Bellamy, vůdce masek. Tři frakce představující tři ze čtyř aspektů stínové magie. Poslední, karapaxové, mistři fyzické stínové magie, zastoupeni nebyli.

Řekli jí, že bude Hierofantem pět let. Tři, pokud bude odvádět obzvláště dobrou práci, nebo pokud je někdo jiný naštve natolik, že si o tu pozici bude koledovat. „Ještě budete rádi, když nakonec skončím dřív," poznamenala Charlie v domnění, že trocha zdravého sebevědomí nikdy nemůže uškodit.

„Nepokoušej své štěstí," usadil ji Malik.

Přidělili jí potřebné vybavení pro práci a za každého Morovce dokonce dostávala odměnu. Trochu peněz za ty velké jako kočka a dost peněz za ty lidských rozměrů, takže kdyby zlikvidovala jednoho každý měsíc a půl, pravděpodobně by si mohla dovolit

skončit v Rapture. Samozřejmě, pokud by každý měsíc a půl terorizoval místní obyvatelstvo někdo lidské velikosti, bylo možné, že má větší problémy.

„Slož přísahu," vybídl ji. „A my ti dáme toho Morovce."

Charlie se jim tedy podívala do očí a slíbila, že si odpyká svůj trest za minulé prohřešky tím, že bude lovit zběhlé stíny.

O chvíli později přivedli Vince, spoutaného řetězy z onyxu. Oči mu hořely jako žhavé uhlíky. Tehdy se ho nebála. Myslela si, že je jen naštvaný, protože nechtěl, aby se k němu, ke členům Kabalů a ke všemu tomu zmatku připoutala.

Tehdy si myslela, že vyhrála. Že je všechny přechytračila. Ukradla si svého milence přímo jim pod nosem. A byla si jistá, že bude vyhrávat dál. Že jakákoli dohoda, kterou s ní Kabaly uzavřely, bude jako ta balada o smlouvě s ďáblem, v níž houslista díky svému nadaní a důvtipu nakonec zvítězí.

Charlie Hallová, opilá láskou.

Vicereine pak vytvořila ze svého vlastního stínu jehlu tak, že z jeho okraje kousíček odštípla. Pak se zdálo, jako by sáhla do Vince a kousek z něj vytáhla. Když se ho dotkla, sykl, jako by ho to, co udělala, zabolelo. Byl ten typ člověka, který všechno nepohodlí skrývá, takže to muselo *opravdu* bolet.

„Co to děláš?" zeptala se Charlie. „Přestaň."

„Připravuji se, abych ho k tobě připoutala," řekla jí Vicereine, z toho, co vzala, stočila kousek do nitě a zbytek podala Bellamymu. „Není to snad to, co jsi chtěla?"

„Nemusí to tak být," řekla Charlie.

„Ale musí," odporoval jí Bellamy a stočil ten kousek stínu do kamenné trubičky podobné svitku. „Díky tomuhle kousku, který jsme odebrali z tvého Morovce, ho můžeme sledovat, kdyby se někdy pokusil zmizet. A můžeme to proti němu použít i jinými způsoby, pokud to bude nutné."